

Publicerad 2020-04-19 09:59 av Ingvar Loco Nordin

Ner i nuets djupa samtid

Lyssna nu till tystnaden,
hur tungt den andas, kvävs
- så ljudlöst brusande;
hur kall den faller
i sitt kallfall,
och hur fort
i nattens svindel,
dagen fräsande av ljudlöst ljus,
klädd i tidens döva dån,
ja, som forsen i en stumfilm

men skänker ändå plats
åt allt som finns och fanns
i nuets oväldsväldes
völdighet

Så vildsint byig
vräker tiden fram
i stötar,
mannaåldersvis, epokvis;

blåser genom skuggvärldarnas
elementarpartiklar
uti raa råmanden
och stormar med den äran
i skelett och föreställningar

Atomerna, de klamrar fast
vid sina rollfigurers former;
i överkast och i tibast,
galaxhopar och skarpa svärd,
köttkroppar trädde på skelett,
i lösgodisar och säkringar
i säkringsskåp

Så svarslost vräkig tiden tjuter
genom dykarklockan
ner i nuets djupa samtid,
inom skallbenet

som är din välvda bostad;

så rusig viner den,
så rosig smeker den sig själv
igenom form, genom idé;
tuggar sig fram igenom allt,
oändligt trött
på allt som har ett slutligt slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten